et hoc vanitas eſt. Ideo auaricia eſt deteſtanda. qꝛ red
dit hoīem ſtultum. ſicut patet de illo de quo Luce. xij.
qui horrea ſua amplificauerat. cui dictum eſt voce diuīa.
Stulte hac nocte recipiam animam tuam a te. que au-
tem cōgregaſti cuius erunt? Ideo dicit Prouer. j. Vſ-
queq̄uo paruuli diligitis infantiā. ⁊ ſtulti que noxia ſunt
diligitis. Quartum peccatū eſt turpitudo que ſm glo.
cōſiſtit in amplexibꝫ mulierū et vagis ocul' aut impudi-
cis. De amplexu aut tactu mlierū dic ſapiēs Eccī. xxvj.
Qui tenet eam q̄ſi qui apprehendit ſcorpionē. De hoc
ꝓuerbiorū. v. Nunquid poteſt homo abſcondere ignē
in ſinu ſuo vt veſtimenta ſua nō ardeant aut ambula-
re ſup prunas vt non cōburant plante eius. quaſi dice
ret non. Sic qui ingredit ad vxorem ꝓximi ſui nō erit
mundus cum tetigerit eam. Ideo legitur in vitaſpatrū
de quodam fratre qui volens tranſire flumen manus
ſuas inuoluit in pallio. ſicq; matrem ſuam vltra porta-
uit. Cur interrogatus ab ea hoc feciſſet: rn̄dit. Corpus
mulieris ignis eſt ⁊ corpo q̄ cōtingebā te. memoria mi-
hi de alijs mulieribꝫ veniebat. De viſu mulierū q̄ ē no
ciuus habemus in mult' locis ſcripture. Gen̄. xxxij. de
Sychen qui vidit Dynam ⁊ rapuit eā. ⁊ in eodem lib.
c. xxx. dicit q̄ iniecit oculos domīa in Ioſeph ⁊ ait. Dor
mi mecum. Et. ij. Reg. xj. dauid vidit Berſabee ex ad
uerſo lauantē ſe. Erat enī mulier pulcra valde. Et ſub-
iungit. Miſſis nuncijs tulit eā. Ideo conſulit ſapiens
Eccī. ix. Virginem non conſpicias ne forte ſcandalize-
ris in decore eius. Et iterū. Auerte oculos tuos a muli-
ere compta. Et iterū. Ne circūſpicias ſpeciem alienā.
ꝓpter ſpeciem mulierū multi perierunt. Quintum pecca-
tum quod tangit hic apl's eſt ſtultiloquiū. quod cōſiſtit
in verbis blandis ⁊ ſollicitatorijs ad alliciēdū mulieres
⁊ econuerſo. Eſa. xxxij. Stultus fatua loquet. Sed hoc
valde timendū eſt: qꝛ ſermo mulieris cū qua ſtultus lo-
quit eſt quaſi rhete. Quia dr̄ ꝓuerb. vij. Irritiuit eum
ſermonibꝫ multis. Eccī. ix. dicit. Eloquium illius quaſi
ignis exardeſcit. Sextum peccatum eſt ſcurrilitas q̄ ri-
ſum ſolet mouere. ⁊ conſiſtit in verbis iocoſis ꝓuocan-
tibus ad riſum ſicut faciunt ioculatores vbi ſ. Scurre-
ſcunt velut capre vel ſymie cū quibꝫ ludit dyabolus et
hoīes excitat ad riſum. Capra aūt animal fetidum eſt.
Symia aīal difforme. Sic tales valde fetide ſunt ⁊ dif-
formes. Ipſe etiā ſcurre ſunt fures damnoſiſſime. quia
tempus quo nihil precioſius in vita iſta inter tranſito-
ria hominibꝫ furant. Ideo de riſu quem ipſi faciūt dic
Eccs. Riſum reputaui in errorem. qꝛ eſt velut quidā
nuncius ſtulticiā cordis exterioris hominis inſinuans
Eccī. xix. Amictus corporis et riſus dentiū ⁊ egreſſus
hominis enunciant de illo. Ideo dicit aut ſcurrilitas q̄
ad rem. i. ad realē vtilitatē nō ptinet. ſed magis grārū
actio ſinit hominē in pn̄ti vita. de hoc habes ſupra do-
minica. iiij. poſt ephie. ſmone. j. P. M. Tūc ponit cām
quare illa peccata ſunt vitanda ⁊ nō noīanda in nobis
dicens. Hoc ſcitote intelligentes q̄ oīs fornicator aut
immundus aut auarus. q̄ eſt idolorū ſeruitus nō habz
hereditatē in regno chriſti ⁊ dei ⁊c̄.

De eadem dominica Oculi. Sermo.

Erat Ihieſus eijciēs de
moniū et illud erat mutū Luc. xj. Hec ē lau
dabilis conſuetudo q̄ ſeruus q̄libet habens
bonū dn̄m mitē verbiſq; ſuauem ſeruit ſibi diligenter
et ſi ɔtigerit q̄ ſeruus iſte ab hoſte capit ⁊ tenet domin⁹
ſi fidelis eſt erga ſeruum expugnat hoſtem iſtū ipm libe
rando. Quia dicit ſapiens ꝓuerbiorū. xxviij. Si tibi ſit
ſeruus bonus ſit tibi ſicut anima tua quaſi fratrē ſic eū
tracta. Moraliter quilibet homo eſt ſeruus ad ſeruien-
dum deo creatus. ſicut ꝓbat magiſter Petrus lombar
dus li. ij. di. j. c. v. ſic dicens. Si queritur ad quid creata
ſit rationalis creatura. ſ. homo. Rndetur. ad laudandū
deum ⁊ ad ſeruiendū ei ad fruendū eo in quibꝫ ꝓficit
ipſa creatura nō deus. Et hoc lucidius declarat ibidē.
Factus eſt inquit angelus ſiue homo ꝓpter deū. non qꝛ
creator deus ſumme bonus vtriuſq;. ſ. angeli ⁊ hoīs
indiguerit officio. quia bonorū noſtrorū non eget ſed vt
ſeruiret ei vt frueret eo cui ſeruire regnare ē. In hoc enī
ꝓficit ſeruiēs nō ille cui ſeruit. Iſte quidem ſeruus. ſcili
cet homo habet bonum dominū. mitē verbiſq; ſuauē.
de bonitate eius dicit Pſ. cxviij. Bonus es tu ⁊c̄. Et
chriſtus Math. xviij. Vnus eſt bonus deus. Et Luce
xix. Nemo bonus niſi ſolus deus. De mititate ⁊ miſe-
ricordia dicit Iohel. ij. Conuertimini ad dominū deū
veſtrū. quia benignus et miſericors ⁊ multe miſericor-
die. Sed de ſuauitate dicit pſ. xxxiij. Guſtate et videte
quoniam ſuauis eſt dominus. Et qꝛ adeo eſt bon⁹. mi-
tis et ſuauis. ideo ſibi debet homo diligenter fideliterq;
ſeruire ſm illud pſ. ij. Seruite domino in timore. Sed
contigit multotiens q̄ hoſtis antiquus qui inſidiatur
ſaluti hominum capit hominē ⁊ tenet. Dicit. n. Anſel.
li. x. c. xxj. q̄ dyabolus ſimilis eſt mulieri volenti capere
muſcas que linit ollam intrinſecus cum lacte ⁊ tūc mu
ſce intrant. ⁊ cum multitudo intrauerit includit eas et
ſuccendit. Sic dyabolus dilectionē pcti offert ⁊ capit p
ɔſenſum pcti ⁊ captum ligat p ɔſuetudinem. deinde in
ignē inferni trahit. Sed qꝛ fidelis eſt dn̄s ſm pſ. cxliiij.
in omnibꝫ verbis ſuis. ideo pugnat ꝓ homine ipm ab
hoſte dyabolo liberando. ſicut oſtēdit in iſto quē a dya-
bolo qui eum mutū fecerat. ⁊ in laude et ſeruitio dei im
pedierat. miſericorditer liberauit de quo dicit euange.
Erat Ieſus eijciens demoniū ⁊ illud erat mutū. In q̄
bus v̄bis duo breuit deſcribūt. Primo malicia dyaboli
inſidiāt'. Scd̄o clemētia dei liberant'. Q̄tū ad primū
deſcribit malicia dyaboli inſidiant' in hoc q̄ hoīem poſ-
ſedit. Circa qd̄ nota malicia dyaboli inſidiat primo mū
dum ingredientibꝫ. vt pueris ne baptizent. Dicunt na
turales. Cerui quando pſequunt habent in cōſuetudi
ne q̄ fugiunt ad fluuium. ⁊ reſumptis viribus ex aque
frigiditate euadunt venatores. Ideo mos eſt venatorū
ſemp aditum aque eis impedire. vt ſic facilius poſſint
capi et occidi. Moraliter ſerui q̄ pſequunt. ⁊ ad aq̄ flu-
uium fugientes ſunt pueri mundū ingreſſi ɔtra pſecu-
tionem demonū aquam baptiſmi expectantes vt in ea
vires aīe reſumāt. Dicit enī archidyaconus Guido in
roſario q̄ ex peccato primorū parentum fuit caro corru
pta. et illam carnis corruptionē tranſmiſerunt ad poſte
ros. et quotidie tranſmittūt patres in filios. vt. xiiij. q.
iiij. c. Iam itaq;. Cū igitur anime carni corrupte ɔiun-
gantur quandā infirmitatē contrahunt que fomes nū
cupat. vt. xv. q. j. §. vt itaq;. Sed hec fomes in aqua ba
ptiſmi debilitat. Quia dicit mgr̄ li. iiij. diſt. iiij. de bapti
zato. q̄ gratia adiutrix eſt. ⁊ omnis virtus in ea auget.
vt vere nouus homo tunc dici poſſit. fomeſq; pcti am-
plius in ea debilitat. Idcirco mos eſt demonū q̄ ſunt
venatores aīarū ſp impedire et pcludere viā ne homo
veniat ad baptiſmi aquā. qꝛ ſcit demon dicentē chriſtū
Ioh. iij. Niſi quis renatus fuerit ex ſpiritu ⁊ aq̄ nō po
teſt introire ī regnū dei. Et ſimiliter nouerūt illud Au-
guſti. in de fide ad Petrū. et ponit de ɔſe. di. iiij. Firmiſ
ſime tene puulos q̄ in vtis matrū viuē incipiūt ⁊ ibi mo
riūt. vel de mrībꝫ nati ſine ſacro baptiſmi de hoc ſeculo
tranſeūt eterno ſupplicio puniēdos. qꝛ etſi pctī ꝓprie
actionis nō habuerint. originale tn̄ pctī in cōceptione
ɔtraxerunt. Et ſicut puuli q̄ ſine baptiſmo moriuntur:
numero infideliū ɔſcribunt. ita etiā qui baptizant vo
cant fideles. Scd̄o inſidiant demones in mūdo ꝓfici-
entibꝫ. ſ. iuſtis et bonis plus q̄ peccatoribus. quia dicit
Phiſologus. Lupus non venatur circa locum vbi nu
trit catulos ſuos ſ; venatur a remotis. Quod ſic mora-

[..]at Anſel.libro.ij.c.xxxix.quaſi loca vbi nutriūtur ca-
tuli lupoꝝ ſunt corda maloꝝ vbi nutriunt̄ delectatōes
⁊ cogitationes peccatoꝝ. Ibi ergo dyabolus non vena
tur.quia eis non inſidiat̄ nec eos tentare cupit. Quod
ꝓbat Grego.xxxiij.moral'. Illos dyabolus pulſare ne-
gligit quos quieto iure ſe poſſidere ſentit. Sed loca q̄ſi
ab ipſo remota ſunt corda iuſtoꝝ q̄ ei ꝯtradicunt. Ideo
tales pſequitur eiſq̄ʒ inſidiatur ⁊ moleſtat. De hoc dicit
Grego.vbi ſupra. Hoſtis noſter in hac vita nos poſi-
tos quantomagis ſibi rebellare ꝑcipit aut conſpicit tan
toamplius expugnare contēdit. Circa quod notandū
iuſti in mundo ꝓficientes ſunt in multiplici dr̄ia me
ritoꝝ. Quidam.n.ſunt p̄dicantes aut orātes.ceteri ſtu
dentes reliqui v̄o opantes. ¶ Primis igit̄ q̄ ſunt p̄di-
cantes inſidiant̄ demōes ſicut legit̄ in apiario.c.lxxxv.
Magiſter Jordan⁹ multos lr̄atos clericos ad ordinez
in bonis recepit ⁊ multi ex eis grauiſſimis demonū im
pulſibus tentabantur. ⁊ hic magiſter miram inſtanti-
am demonis:per ꝯfeſſionem ⁊ predicationem fratrum
expugnabat.aliquantulum vna dieꝝ demō libera vo-
ce locutus eſt ei. Facias ceſſare fratres tuos a p̄dicatio-
nibus ⁊ ꝯfeſſionibꝫ hoīm audiendis. Et ego ceſſare fa-
ciam ſocios meos ab omnimoda tentatione fratrū ⁊ lu
ctu. Conſenſit mox mgr̄ ad tp̄s. ⁊ effectū mox ꝯſecutus
eſt ſponſionis. Nec multi poſt hoc dies effluxerāt ma-
giſtro oranti dictuʒ eſt voce diuina. Quid eſt qđ volui-
ſti facere cū inires pactū cū dyabolo.orent fratres ꝓ tē-
pore ⁊ ꝓ tp̄e ſtudeant ꝓximoꝝ inſtructione ⁊ ſalute. et
proculdubio pure ⁊ vigilantis orationis inſtantia ten-
tationes demonū repellūt. Nec mora. hoc magiſter in
capitulo fratribꝫ indicauit. vt illi mandatuʒ eius miro
ſpūs feruore complerent.virtus demonū eneruata eſt.
⁊ fratres a tentationibꝫ in cōmuni quieuerunt. Secun
do q̄ ſunt orantes ſimiliter a dyabolo tentant̄. Refert
Guilh.ſm alios Brabātius.in apiario vbi ſupra. Vi-
dimus in villa niuella virginē deo dignā de q̄ veriſſime
narrabat̄ ꝙ mortuis parentibꝫ in domo fratris militis re
licta eſt ꝓ ciſtercieū.aūt ordine diu laborans. nec tamē
omnē clauſtri effectū ꝑducere fortiter ꝓpoſuit.ſʒ in ani
mo ſtatuit ſm poſſe ſuū etiam in ſeculo ordinē ſeruare.
Inceſſit ḡ ſine lineis.obſeruauit ieiunia. ſilentiū tenuit
caruit carnibꝫ.hora matutina ſurrexit.eccleſiam intra-
uit horas regulares exoluit. Cōtigit aūt vt ea ignoran-
te mortuū cuiuſdā defuncti corpus veſpere ad eccleſiaʒ
deferret̄ ⁊ ſolum in feretro relinqueret̄. Surgens ḡ no-
cte media virgo eccleſiam intrauit inuenitq̄ʒ mortuum
ſʒ parū aut nihil quidem timuit.reſedit: horas incepit.
Hoc vt vidit dyabolus ⁊ corpus mortuū intrans locu
lū primo mouit. v̄go ſe ꝯſignās ꝯſtanter ait ⁊ inclama-
uit dyabolū. Quieſce miſerrime quieſce: q: nihil poter̄
ꝯ̄ me. Mox dyabolus ſurgens cū corpore inquit. Nun
quid potero ꝯ̄ te. ⁊ meas iniurias a te paſſas vindicabo
Hoc vt illa vidit imperterrito corde baculū cū infixa cru
ce ambabꝫ manibꝫ rapiēs. ⁊ in capite mortuum feriens
ad terrā ꝓiecit.et ſic fideli audacia demonez effugauit.
Diu ḡ virgo dei ⁊ cū maxima anguſtia laborauit vt ca-
dauer deiectum in feretro relocaret. ſʒ fruſtra q: nō po-
tuit. Veniens igit̄ p̄ſbr̄ cum cuſtode mane mirat̄ deie-
ctum corpus ⁊ vulneratum in capite querit q̄d actum
ſit.fatet̄ virgo cū lachrymis rogat obnixius releuari.ne
gat ille dicens:potius viſum pplo vt ꝑ geſtaʒ rē ad lau
dem xp̄i excitaret̄. Mox turbata virgo xp̄i preſbꝝ inex
audibilem vidit.vanā gloriā ⁊ erubeſcentiā formidans
domū fratris ⁊ cognationē ⁊ patriaʒ dereliquit.nec vn
R ꝗ̄ ad ea reuerſa poſt hoc fuit. Ecce ꝙ dyabolus inſidia-
tur orantibꝫ.q: ſcit ꝙ oratio valet ꝯ̄ omnē tentationem
ſicut ruta dicit̄ valere ꝯtra oēm punctionem. Dicit enī
Plinius in ſpecu.naturali.libro.xx.c.xxvij. Succo ru-
te inuncti a ſcorpionibus et araneis veſpibus ⁊ apibus
non pungunt̄. Moraliter punctio ſcorpionis q̄ aū lin-
git ⁊ retro pungit dici poteſt tentatio carnis que p̄mo
delectat ſed poſtea cruciat. Sed punctiōes arenaꝝ que
muſcas inſidioſe capiunt ſunt tentationes demonum
q̄ inſidioſe capiunt animas. Puncture v̄o veſpium et
apum ſunt impugnationes mūdi ſiue aduerſitates q̄s
faciūt apes q̄ mel faciūt ⁊ aculeū infigūt a quibꝫ omni-
bus defendit̄ aīa deuota ꝑ ꝯtinuā orationē: vt dicit an
ſelmus li.iij.c.xlviij. Ideo dyabolus inſidiando oratio-
nibꝫ nitit̄ eā impedire. Tercijs etiā q̄ ſunt ſtudētes de-
mones inſidiant̄.ſicut ꝓbat idem apiarius.c.vbi ſup̄.
Frater quidam poſt matutinas in cella reſidere voluit
vt ſtuderet ⁊ mox vt oculos adiecit libro dormitabat.
Cumq̄ʒ ſepius reluctaret nec p̄ualeret impatiēs dixit ſi-
bi. Quid eſt ꝙ p̄ter ſolitum p̄ualet ſomn⁹. Et mox dya
bolus ad eum. Non clauſe ſunt porte.et ille. Quō inq̄t
claudent̄.cui demon. A vertice vſq̄ʒ ad pectus. ab aure
vſq̄ʒ in aurem. Et in hoc crucis myſterium denotauit.
qua videlicet dyabolo inſidianti ſtudentibꝫ eſt reluctā-
dum. Sicut igit̄ legit̄ de fratre Alberto cui dyabol⁹ pa-
riſius apparuit in ſpecie fratris vt eum a ſtudio reuoca-
ret. ſʒ mox virtute crucis diſceſſit. Quartos q̄ ſunt al's
bene opantes illudit dyabolus:ſicut ꝓbat̄ in apiario.c.
lxxxv. Quidam fratres in acconenſi ciuitate ſedentes
ꝓpe mare ſup littus. ⁊ aſcendebat mōs magnus altuſ-
q̄ʒ diffuſus.et ſupra montem eſt ſtructura in moduʒ ca
ſtri ambitu murorum turribꝫ ⁊ pallacijs decenter loca-
tis.et ab ipſo caſtro vſq̄ʒ ad littus pons ingens proten
ſus per quem pedites ⁊ equites diuerſe figure aſcende-
re et deſcendere videbantur. Cuʒ ergo fratres aliq̄ñ diu
tali ſpectaculo attoniti tenerent̄: dixit ꝓuincialis nomi
ne Henricus fratribꝫ. Surgamus fratres ⁊ eamus ad
orationes: illudit enim dyabolus oculis noſtris vt curi
oſitate nos teneat. vt ab ope dei tepeam⁹. Sic etiā illu-
ſit illi de quo dicit euangelium quem mutum fecerat. ⁊
cui viſum obturauerat vt eum ab operibꝫ bonis impe-
diret quem tamen dominus benigniter a demonio li-
berauit. Vlterius eſt ſciendū licet dyabolus nō inſidie-
tur peccatoribꝫ corporaliter tamen illudit ſpiritualiter.
Recte primo facit ſicut cattus q̄ cum ceperit murem p̄
mo cuʒ eo ludit.ſed finito ludo eum occidit ⁊ comedit.
Sic etiā facit dyabolus peccatori.cū.n. ipſum poſt con
ſenſum ceperit ludit cum eo oſtendendo pcc̄m eſſe leue.
⁊ ꝙ deus eſt miſericors ⁊ ꝙ eſt impoſſibile hominē non
peccare. ⁊ ꝙ poſſit faciliter penitere ⁊ hm̄ōi. et poſtq̄ȝ lu
ſerit cū eo ſic trahendo ad opus ſpūaliter occidit ⁊ ꝑ ꝑ-
uam ꝯſuetudinē comedit ſic eū incorpando. hec Anſel.
li.ij.c.xxxix. Secundo dyabolus facit peccatoribꝫ ſicut
magi oculis fecerunt infidelium.q: ſicut legit̄ in legēda
ſancti Mathei ꝙ Zaroes ⁊ Arphaxat fecerūt hoīes ce
cos et mutos. Sic dyabolus excecat homines peccato-
res ꝑ iniquitatem. Sapiē.ij. Excecauit eos malicia eoꝝ
Et facit eos mutos primo in laudis dei ceſſatōne: ſicut
enī dictum eſt ſupra ꝙ hō creatus eſt ad laudandū deū
Quia ſm pſ̄.cxiij. Non mortui laudabunt te domine
⁊c̄. Idcirco debet quilibet homo laudare deū ſicut Da
uid pſ̄.xxxiij. Benedicam dominum in omni tempo-
re ſemꝑ laus eius in ore meo. Sic etiā laudauit deuot⁹
Amandus in hora.ſapiē li.ij.c.v. Si quod abſit volun
tati tue beneplacidū eſſet ⁊ laudis preconiū in hoc cōſi-
ſteret ꝙ aīa a corpore exuta aut ignē purgatorij aut cer-
te inferni ſupplicium in penā ſuoꝝ criminū recipere de
beret nihil de laude domini vellem diminuere. ſed ꝓm
pto animo vellem ſi poſſem omniū negligentias homi
num ſupplere.et omnem irreuerentiaʒ a ſeculo tibi ex-
hibitam emendare. Sic etiam facere deberēt boni xp̄i-
ani et nomen laudare domini ⁊ dicere cū eodē Amādo
ibidē. O amātiſſima ſapiētia.bonitas eterna. te dep̄cor
vt omni mane diluculo cū ad te ſurrexero ⁊ oculos ape
ruero ſimulq̄ʒ cor meū in laude tua apiat̄. Sed heu mi-
ſeri peccatores ſunt quaſi muti deum nō laudātes: ideo

timendum eſt ꝙ verificet̃ de ipſis hoc verbum qđ ſcri-
bit Egiſippus Hiero.li.iiij. Qui nõ laudat deũ a quo
habet viuere ⁊ ſenſuz ⁊ motũ tormentis ſe ꝑpetuis mã
cipabit cruciandũ. Sed ſunt nonnulli q̃ nõ ſolũ deum
non laudant.ſed etiã eum blaſphemãt. vt cuz aliq̃ ſint
irati vindicare ſe volentes de deo aliqua membra no-
minant que nominanda non ſunt. Vel aliqua turpia
dicunt de ipſo que non ſunt dicenda. Et valde certe
miſeri ſunt blaſphemi qui propterea ſpecialit̃ linguam
acceperunt vt deũ laudarent.qui tamen deuz non lau-
dant ſed eum blaſphemant.de quibꝰ dicit ſapiẽs. Qui
maledixerit patri vel matri extinguet̃ lumen eius in me
dijs tenebris, Prouerb.xx. Glo.dicit. Patri maledicit
blaſphemus cũ domino maledicit. Matri maledicit q̃
virginẽ Mariam que eſt mater noſtra benedicta male-
dicit. Et ideo lux in medijs tenebris ei extinguet̃ q̃a in
petis ſuis morie̊t. De hoc etiam refert Ceſarius in dya
logo de duobꝰ luſoribꝰ cum vni eoꝝ male ſuccederet for
tune alterius inuidens vt furori ſuo ſatiſfaceret in deũ
cepit euomere verba cõtumelioſa.quem ſocius et ſpiri
tu maligno inflamatum compeſcere incepit dicens. Si
le:ſi enĩ tu neſcis benedicere noli deo maledicere. At ille
ſtatim deum blaſphemãs.⁊ ſimiliter eius matrez Ma-
riam. Et cuz in matris eius iniurias prorumperet vox
deſup audita eſt. Meam iniuriam quocunq; modo ſu-
ſtinui.matris aũt mee contumeliam nequaꝙ tolerabo.
Moxq; ſup eum tabula cecidit fulmine viſibili miſera-
biliter ꝑcuſſus ſpumans expirauit. Secundo facit dya
bolus mutos petõres in ꝓximi ſcandalizatione. Quili-
bet enĩ homo tenet̃ ꝓximũ edificatorijs verbis meliora
re ⁊ nõ ſcãdalizare q: dicit aplus.ij. Cor.iiij. Sine offẽ
ſa.i.ſcandalo eſtote.et.ij. Cor.vj. Nemini dantes vllã
offenſionem.i.ſcandalum verbo ⁊ exemplo. Et Tull.
moral.ſic inquit. Nulli vbi tu fueris p̃beas exẽ[illegible]
lo:ne ↄdemneris ꝓ petis alienoꝝ.q.d. Magis [illegible]
ꝓximũ meliorare ꝙ ſcandalizare. Qui aũt ſic verbis vel
factis ſcandala inferunt ⁊ edificationes ꝓximoꝝ dimit
tunt ⁊ muti exiſtunt.dicet̃ de quolibet illud ps.xxxvij.
Sicut mutus non aperiẽs os ſuũ. Tercio dyabolus fa
cit peccatorez mutũ in peccatoꝝ ↄfeſſione. Nam ſimilis
eſt lupo.qui vt dicunt expti ruſtici hominem raucuz et
mutũ facit. Et idem ꝓbat Ambro.in hexa.di. Homo
vocem ꝑdit ſi primo eum lupus viderit.ſed ſi lupuz hõ
ante cõſpexerit audaciã ꝑdit et caudã deponit. Et rõ ẽ
quare ex intuitu lupi homines raueſcũt. Dicit.n. Ariſt.
in ꝓblematibus. Lupus eſt animal valde frigidum et
maxime friget in cerebro.ideo habet caput graue. Er-
go cũ videt hoiem ſpũs viſibilis debilitatus adeo ꝓprie
tatẽ ſuã homini imp̃mit vt ſua frigiditate pectꝰ ↄſtrin-
gendo vbi ſunt inſtrumenta vocalia hoiem efficiat rau
cum. Moral.tũc lupus hoiem videndo p̃uenit qñ hõ
aſtutias demonis nõ cognoſcit.⁊ ſic ipm fallacit̃ raucũ
⁊ mutũ facit ꝙ confiteri petã nõ poſſit ⁊ tũc dicere pot
cũ ps.xxxviij. Obmutui ⁊ ſilui a bonis et dolor meꝰ re
nouatus eſt. Ideo legit̃ ꝙ cuidam heremite quadã vi-
ce occurrerũt tres demones.q̃ interrogauit eos quõ vo
carent̃. Primus dixit.ego vocor claudens cor. vt qñ ali
quis audita p̃dicatiõe ↄfiteri vellet.tunc ego claudo ei
cor ꝙ ꝓ petis ſuſpirare nõ p̃t.q: ſcriptũ ẽ Ezech.xviij.
Cũ auerterit ſe impius ab impietate ſua quã opatus ẽ:
⁊ fecerit iudiciũ ⁊ iuſticiã.ipe aiam ſuã viuificabit. Alt
dixit. Ego vocor claudẽs os.et hoc facio qñ aliq̃s vult
confiteri ⁊ dñuz noſtꝝ euadere ego tũc claudo ei os ne
poſſit cõfiteri. Tercius inquit.ego vocor claudens bur
ſam ꝙ homo iniuſtas res reſtituere nõ poſſit nec de iu-
ſtis bonis elemoſynas facere.et ita vniti ſumus ꝙ vnꝰ
iuuat alterum inquãtum poteſt. Idcirco debet pecca-
tor anteſpicere fallaciam dyaboli. vt ſic ipſe ꝑdat ſuam
audaciam. Quando enĩ hõ cognoſcit ꝙ dyabolꝰ in dã
nationem eius laborat tunc eum confitendo preueniat
ne ipm dyabolus mutum a confeſſione faciat. Sic iſte
de quo refert Viridarius in ſermone. Cuidam heremi
te dominus dedit donũ cognoſcendi hominũ corda h
quadam vice veniebat ad eccleſiam vbi ſacerdotes au-
diebant ↄfeſſionem.vidit ille ꝙ homines intrabant ni
gri eccleſiam quos demones cũ iubilo comitabant̃: an-
geli v̊o cuſtodes triſtes a remotis ibant. et cum rediret̃
a ↄfeſſione tunc demones triſtabant̃ ⁊ angeli leti acce-
debant.⁊ inter alios vnũ aſpexit quem demones liga-
ta ad collũ cathena ducebãt cũ magno gaudio.⁊ anglꝯ
eius erat a remotis. Hic accedens cum alijs ad confeſ-
ſionem nigrior effectus eſt et demones eum fortius liga
uerunt. Hoc videns heremita acceſſit ad illum homi-
nem.et viſa ſibi enarrauit. At ille perterritus dixit. Ego
dominũ in multis offendi.et magnũ crimen demũ ce-
laui. Et cum cognouiſſet fallaciam dyaboli confeſſus ẽ
poſtmodũ petm̃ illud et alia. Et ſic demones cõfuſi abi
erunt.⁊ angeli eum cum gaudio ſuſceperunt. Et iã di-
ctis audiuit dilectio veſtra quomodo dyabolus homi-
nes obmuteſcere facit. vt videlicet deum non laudent.
ꝓximum non edificent.nec in confeſſione ſe accuſent:
idcirco neceſſe eſt vt Jeſus demoniũ eijciat ab homine
vt laudem dei loquatur.ꝓximus edificet̃. et peccatuz
huc uſq; occultatuz publicetur.quia dicit ſanctus Au-
guſtinus ſuper Ps. Confitere homo peccator homini
peccatori.elige quid vis. Si confeſſus fueris lates. non
confeſſus damnaberis. Et eſt notanduz poſtꝙ hõ eſt a
peccato ꝑ confeſſionem liberatus.non debet iterato in
peccatum recidiuare. Primo ꝓpter tardiorẽ euigilatio-
nem.q: dicit Alphorabius in commento. Cum q̃s ex
ſomno euigilans rurſum obdormierit.ↄſtat ꝙ tunc ꝓ-
fundiorem ſomnum facit ⁊ tardius euigilabit. Sic cuz
aliquis a ſomno vigilãs peccatoꝝ recidiuauerit in pec-
catũ cõſtat ipm grauius deliquiſſe ⁊ tardius reſurrexiſ
ſe.iuxta illud Grego.in quadaz omelia. Uſitata culpa
obligat mentem vt nequaꝙ poſſit ſurgere ad rectitudi
nem.etiam ſi conat̃ tunc labit̃.q: vbi ſponte diu ſubſi-
ſtit ibi cum ſurgere voluerit cadet. Secundo ꝓpter for-
tiorem retentionem.peccator enĩ recidiuans fortiꝰ a dy-
abolo tenetur ſicut enĩ miles caſtrum qđ ſemel ꝑdidit ſi
poſtea recuperat fortius munit ⁊ tenet ⁊ cuſtodit.ſic et
dyabolus qui hoc ſacro tempore quadrageſimali mul-
tos ꝑdit ꝑ confeſſionem ſi eos recupat ꝑ recidiuationẽ.
fortius tenet eos et cuſtodit.q: dicit euãgeliuz.ꝙ vadit
et aſſumit ſibi ſeptem ſpũs neq̃ores ſe.i. petã mortalia.
qui ingreſſi in hoiem in peccata recidiuantez habitant
ibi.et ſunt nouiſſima hois illius peiora priorib;. Tercio
ꝓpter certiorem dampnationem. Dicit enĩ philaretus
in tractatu de iudicijs febrium. Qui a morbo ↄualeſcens
ſurrexerit denuoq; inciderit in ipſum morbũ ꝑiculo-
ſo morietur. Idem ait Auicen.lib. vj. Raro vidi eos
q̃ poſt cryſim morbo iterato inciderint aliquando ↄua-
lere. Et ratio huius eſt. Nam p̃cedente morbo natura
debilitata nimium eſt adueniente morbo altero reſiſte-
re minime quidẽ poteſt. Sic q̃ a petõ ſurrexerit ⁊ ad pec
catum redit.mors.ſ.eterna aie imminebit. Sicut figu-
ratũ eſt.ij. Reg.xvj. Semey qui erat de cognatiõe ſaul
Dauid maledixit ⁊ mittebat lapides contra eum et ſer-
uos ſuos. Hic Semey mortuo Dauid humiliatus eſt
corã Salomone filio eius.⁊ miſericordiã ↄſecutꝰ ẽ. Cui
Salomon. Uade in hieruſalem ⁊ edifica domũ ⁊ habi
ta ibi.et ne egrederis inde huc atq; illuc. Quacunq; enĩ
die egreſſus fueris et tranſieris torrentem. ſcito te inter
ficienduz. Et placuit ſermo Semey.⁊ edificauit ſibi do
mum vt p̃ceperat ſibi Salomon.⁊ habitauit ibi. Et fa
ctum eſt poſt annos tres vt fugerẽt ſerui eius ad Ach-
is regem Geth.ſurrexitq; ⁊ ſtrauit aſellum ſuũ ⁊ iuit in
Geth req̃rere ſeruos ſuos ⁊ reduxit eos. Nunciatũ eſt
aũt Salomoni ꝙ iſſet Semey de hieruſalẽ.q̃ iuſſit Jo-
iade filio Banaie filio qui percuſſit eum et expirauit.

Moraliter. Semey interpretatur audit me ⁊ ſignificat peccatorem qui deberet audire vocem domini ſiue predicatoris. ſed nõ facit ſicut ille q̃ dicit in pſ. lxxxiiij. Audiam quid loquatur in me dominus deus meus. Sed maledicit. Dauid qui interpretatur aſpectu deſiderabilis ſignificans chriſtum cui petõr p opera mortalia contradicit iaciens ꝯtra eum lapides peccatoꝝ. Et tamen valde notabile eſt ꝙ Dauid ex humilitate Semey ſ lacrimantem in gratiã ſuã ſuſcepit nec ipm̃ occidit ſicut habetur ante in die cinerum. S. C. Sic chriſtus humilit̃ penitentes ⁊ de peccatis ſuis dolentes recipit miſericorditer in ſuam gratiam. Quia dicit Rich. de ſanc. victo. Summa dei delectatio eſt effundere ex ſe ymbrẽ ſue pietatis ⁊ miſericordie. et Aug. in ſermone. Deus oĩa poteſt preter hoc quidez non poteſt. nõ miſereri peccatori q̃ ad ſe conuertit̃. Sed Salomon hic interpretatur pacificans ſuſceptos ſignificans ſacerdotem confeſſorez q̃ ſcȝ pacificat ſuſceptum a chriſto ſcilicet peccatorem precipiens ſibi domum facere in hieruſalem que interpretatur pacis viſio vel timor pfectus. q: debet p veraz penitentiã habitare in pacis viſione ⁊ in pfecto timore. et inde non recedere p recidiuatõnem in petõ: iuxta illud Ecci. xxj. Fili peccaſti. ſ. ex fragilitate hũana non adijcies iterum. ſ. petiñ peccato. ſed de pristinis deprecare vt tibi dimittant̃. Sed hoc preceptum multotiens peccator contemnit. et a Hieruſalẽ id eſt pace quã habuit cũ deo exit cũ in petã iteꝝ cadit. et tunc a Ioiade q̃ interp̃tatur dñi cogitatio occiditur. Quare dicit Sixtus pitagoricus. Qui poſt pactam penitentiã denuo admiſerit ipſam culpã mortem incidit ſempiternã. Quod intellige ꝓ illo tempore quo nõ penitet. Si aũt penitet iteruȝ vere poſt recidiuationeȝ morteȝ quã meruit euadet. q̃a dicit magiſter libro. iiij. diſt. xiiij. de recidiuante. Mortificat̃ illius penitentia ⁊ alia ante acta bona. p conſequẽs non ſortient̃ mercedem quã meruerũt ⁊ quam haberẽt ſi peccatum non ſuccederet. Sed ſi de peccato ſuccedẽti penitentia aget̃ ⁊ penitentia que p̃ceſſit ⁊ alia acta bona ante reuiuiſcunt. ſed illa que tñ ex charitate ꝓdiert̃ Illa eñ ſola viua ſunt que in charitate fiunt. Ideoq̃ȝ ſi p ſequentia peccata mortificant̃ bona opa p obſequentem penitentiam reuiuiſcere poſſunt. Tercio et vltimo demones inſidiantur de hac vita egredientibꝰ. q: ſi poſſunt faciunt in fine homines deo inimicos ⁊ corpus occidunt. ideo aſſimilãt̃ ceraſte ſerpenti. q̃ ſm Iſid. li. xij. in ſemitis inſidioſe manẽs inſidiat̃ equo vt mordeat vngulas equi. Et ſicut dicit gloſa ſup Geñ. xlix. Ceraſtes ſerpens ſpeciẽ habet reguli tante pnicie ꝙ ſi eius venenũ tm̃ vngulã eq̃ tãgat equũ et eq̃tẽ cito pimit. Iõ vbi noſtra biblia habet. Fuit dan coluber in via ceraſtes in ſemita. dicit alia lr̃a. ſicut regulus in locato. Iſte ſerpẽs eſt dyabolus qui occultis modis inſidiat̃ homi. Eſt eñ hõ ſimilis equiti cuiꝰ equꝰ eſt corpus. d̃ quo dauid ĩ pſ. xxxij. Fallax equus ad ſalutẽ. Seſſor aũt eſt ſpũs. vngula aũt q̃ eſt finis corporis ſignificat diem mortis. in quo ſi põt dyabolꝰ venenũ neq̃tie ſue immittere conatur et equũ. i. corpus. ⁊ eq̃tẽ. i. ſpũm vel aĩaȝ ad eternũ interituȝ inducit niſi homo p̃monitus eius nequitie reſiſtat. Refert Guilh. in apia. c. lxxvij. Quidã canonicꝰ regularis in monaſterio ſancti Ioh. in vineis apud ſueſſionẽ in gallia vir mire ſanctitatis ⁊ innocentie añ morteȝ infirmitate grauiſſima laborabat. Et ecce dyabolus immiſit menti eius p̃ſumptuoſe exultationis tripudiũ ita ꝙ eius lingua ⁊ facies tanto iubilo inſultaret ꝙ omnes circũſtantes eũ crederent iã celeſtẽ gloriam intueri. ⁊ iõ in magno gaudio exitũ expectabant eius. Solus q̃daȝ Baltherꝰ puus. magnꝰ tñ merito ſanctitatis de hmõi tripudio triſtabat̃. Cũq̃ȝ iã moriẽs agonizare incipet p ſpacium tpis ab illa exultatione refractꝰ flere cepit vberrime. Quidã aũt frater querit poſt tantã exultationem cauſam triſticie. Cui ille Facies mihi ꝯuentum totalit̃ conuenire. quibus dixit. Heu chariſſimi vidiſtis ne in me ſuggerente dyabolo vane ⁊ preſumptuoſe exultationis audaciam. Sed non miſit me pɔicitare miſericordie mater et dña que me redarguit ab inepte vanitatis leticia. ⁊ ammonuit potius cũ ſpei moderamine in dei timore diem vltimũ expectare. Vos aũt fratres chariſſimi rogate dñm vt mihi d̃ iſta noxa et alijs multis ignoſcat. ⁊ iudicet me nõ ſm opa mea ȝ ſm ſuã miſericordiam ſaluet me. Mox vt hec verba compleuit et omnes reſpondiſſent amen. reſolutis in fletũ oculis expirauit.

¶ Feria quarta poſt oculi.

Honora patrem tuum ⁊ matrẽ tuam vt ſis longeuus ſup terrã quam dñs deus dabit tibi Exo. xx. Et eſt tranſum T ptiue Math. xv. in p̃ſenti euãgelio. Nota mgr̃ li. xvij. ꝓpñe. dicit. Radix eſt principiũ oĩm arboꝝ ⁊ herbaruȝ nam nulla arbor neq̃ȝ herba creſceret vbi radix nõ eſſet ſicut videmus cũ radix leſa fuerit herba nõ creſcit ȝ areſcit. Sed rõ eſt. q: de radice ꝓcedit. i. aſcendit humor in herbam aut arborẽ. quiq̃ȝ eam viridẽ p̃ſeruat. quo deficiente areſcit ⁊ decreſcit. Moraliter p radicem intelligit̃ pentela carnalis. Sed p herbam intellige filios q: ſicut radix eſt principium herbe eo ꝙ dat ei eſſe. ſic etiã pater et mater carnalis eſt principium filioꝝ. nam filij non eſſent ſi parentes prius nõ fuiſſent. etiã ſicut radix nutrit herbas ⁊ arbores. ſic parentes nutriunt ſuas ꝓles. Iõ dicit philoſophus. viij. ethi. Pater tria beneficia dat filio. Eſt eñ cã eſſendi in generando. cã nutriendi ĩ educando ⁊ cauſa diſcipline in informãdo. Semp q̃ȝ merito filij debẽt honorare parẽtes ⁊ amare. ſicut herbe amãt radices. Sed eſt valde notabile ꝙ radix dirigit nutrimentum herbis ⁊ ꝙ eas honorat in folijs pulcris. floribus ⁊ fructibꝰ interdum pcioſis. que tamẽ herbe non dant nutrimentũ nec humorẽ radicibꝰ ſuis. Sic etiam parentes diſponũt nutrimenta filijs et mundi honores. qui tamen filij nõ rehonorant ſuos pentes. quia dicit Criſoſ. omel. xxij. Sicut humor ex radicibꝰ aſcendit in herbam et tranſmutatur in ſemen. ſic charitas de parentibꝰ aſcẽdit in filios. et ſic nõ reuertet̃ de filijs ad parentes tanq̃ de herba ad radicem. vt igitur filij cohortentur econtra ad honorem amoremq̃ȝ parentuȝ dedit dominus eis mandatũ dicens. Honora patrem tu. ⁊c̃ Et ad hoc addit premiuȝ. vt ſis longeuus ſup terram. Pro quo notandũ. ſicut triplicem habemus patrem. ſ. ſupnaturalem. ſpiritualem ⁊ carnalem. ſic etiam triplicem matrem. que omnes hic a domino iubentur honorari. Primus pater eſt deus glorioſus. de q̃ Math. vj. Pater noſter qui es in celis. Hunc patreȝ honorare debes primo grates ei referẽdo. ad qd̃ incitant octo. Primũ admonitio ſanctoꝝ. ſm illud ad Coll. iij. Gratias agentes deo noſtro patri. et. c. iiij. ibidem. Oratione inſtantes vigilantes in gratiarũ actione. Secundum eſt exhortatio creaturarum. Audimus eñ principaliter tẽpore verꝭ ⁊ eſtatis. ꝙ auicule ſicut philomene grates referunt creatori ſuo dulciter cantando cum auroram et dei beneficium ſentiunt. Et eſt valde abſurdum ꝙ ibi obmuteſcat rationalis creatura vbi iubilat et plaudat irrationalis. Ideo dicit deuotus Amandus in horolo. ſapientie libro. ij. c. v. Videmꝰ plerunq̃ȝ inter dulciſſonas nemoris auiculas etiam philomenas. coruoſq̃ȝ crocitantes in hoc modico quod acceperũt. creatori ſuo ſibi ſeruientes. ſic et ego peccator cum ſim tantum ad maius habeo precamen reddere inquantum poſſum dominum meum laudando et glorificando ineternũ. Siquidẽ de deo aliud dulcius canere neſcio niſi vicȝ hoc. Suauis dominus in vniuerſis. Tercium eſt tempꝰ in quo ſumus. De his tribꝰ etiam habes ſupra dñica q̃rta